

PREZES
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
prof. dr hab. med. Andrzej Matyja

NRL/BRP/JP/1878/18

Warszawa, dnia 22 listopada 2018 r.

Sz. P.

Adw. Jacek Trela

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej

Szanowny Panie Prezesie!

Szanowni Państwo!

Spotykamy się w momencie szczególnym. Świątujemy 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości, a jednocześnie trwają obchody innej pięknej rocznicy – jubileuszu samorządu adwokackiego: 100-lecia Odrodzonej Adwokatury Polskiej.

Zwracam się do Państwa jako Prezes Naczelnej Rady Lekarskiej, przedstawiciel samorządu lekarskiego, zatem jako reprezentant grona osób wykonujących, tak jak adwokaci, zawód zaufania publicznego. Samorząd lekarski oddaje hołd tym wszystkim adwokatom, którzy na przestrzeni lat walczyli o wolność Ojczyzny.

Na każdym kolejnym etapie naszej skomplikowanej historii adwokaci czynnie włączyli się w walkę o wolną Polskę, a także w budowanie fundamentów i struktur odradzającego się państwa. Tuż po odzyskaniu przez Polskę niepodległości liczna grupa przedstawicieli tego zawodu weszła w skład Komisji Kodyfikacyjnej RP, której celem stanowiło przygotowanie projektów regulacji ujednocniającej prawo cywilne i karne w kraju.

Adwokaci i aplikanci adwokaccy walczyli o wolność Ojczyzny w czasie II wojny światowej, w tym podczas Powstania Warszawskiego, składając w tej walce często najwyższą ofiarę – z własnego życia. Kilku set zginęło w Katyniu i innych miejscach masowych mordów na Wschodzie.

Jak pisze – odnosząc się do wydarzeń z początków II wojny światowej – wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego, prawnik i historyk prof. Adam Redzik, mimo nacisków i prześladowań adwokaci Polacy nie zgodzili się na wykreślenie przez okupanta niemieckiego z list adwokackich kolegów

adwokatów pochodzenia żydowskiego (którzy za swoją postawę zostali wykreśleni z list adwokackich); do legendy przeszła postawa 14 sprawiedliwych działaczy samorządu adwokackiego w Warszawie. A także postawa dziękana lubelskiej Rady Adwokackiej Stanisława Kalinowskiego, który na żądanie Niemców wskazania adwokatów pochodzenia żydowskim przekazał im karteczkę z jednym nazwiskiem – swoim.

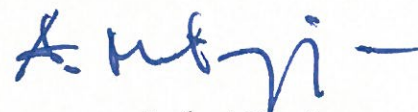
W latach 50. adwokaci poznańscy bronili w procesach uczestników wydarzeń poznańskich z czerwca 1956 r. Udzielali porad prawnych strajkującym studentom w marcu 1968 roku. Bronili robotników w 1976 roku. W latach 80. cieszyli się ogromnym szacunkiem społecznym dzięki aktywności w procesach politycznych – obronie działaczy opozycyjnych.

Na początku lat 80. (w styczniu 1981 roku) podczas Ogólnopolskiego Zjazdu Adwokatów w Poznaniu – do którego doszło w efekcie wysiłku licznej grupy adwokatów – podjęto, jak przypomina prof. Adam Rędzik, uchwały odnoszące się do istoty prawa w praworządnym państwie; domagano się poszanowania ratyfikowanych przez PRL paktów ONZ o prawach człowieka, wprowadzenia Trybunału Konstytucyjnego i Trybunału Stanu, a także zasadniczej reformy państwa w kierunku demokracji.

„Nie można być wzorowym adwokatem, jeśli nie jest się przyzwoitym człowiekiem” – to słowa wybitnego francuskiego prawnika epoki oświecenia Antoine’a-Gasparda Boucher d’Argisa.

Pragnę złożyć Państwu najserdeczniejsze życzenia z okazji tego pięknego Jubileuszu oraz życzyć Wam jak największej satysfakcji z wykonywanej pracy.

Z wyrazami szacunku,

Andrzej Matyja

Prezes Naczelnej Rady Lekarskiej